

РЕШЕНИЕ

№ 6461

гр. София, 30.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 13.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **4055** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от „Ай Ти Еф Груп“ АД с ЕИК[ЕИК] и седалище в [населено място], подадена чрез упълномощения процесуален представител адв. С. У., срещу заповед № 350 от 28.03.2023 г. на председателя на Комисията за защита на потребителите (КЗП). С нея на оспорващото дружество е забранено да използва заблуждаваща нелоялна търговска практика по смисъла на чл.68д, ал.1, предл.1 от Закона за защита на потребителите (ЗЗПотр.) по отношение на твърденията в публикувания на интернет страницата <https://www.smilecredit.bg/> „Представителен пример за кредит на шест равни месечни вноски”. С жалбата се твърди, че обжалваната заповед е немотивирана и необоснована. Иска се отмяната ѝ. Претендира се присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът – председателят на Комисията за защита на потребителите с изразено съсъпроводителното писмо, с което административната преписка е изпратена в съда писмено становище и в открито съдебно заседание чрез процесуалния си представител юрк. К. Мужо оспорва жалбата като неоснователна. Моли съда да я отхвърли, както и да присъди юрисконсултско възнаграждение. Прави и възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав, намира жалбата като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ

на обжалване административен акт и в законоустановения 14-дневен срок за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От данните по делото се установява следното:

„Ай Ти Еф Груп” АД, е търговец по смисъла на § 13, т.2 от ПЗР на ЗЗПотр.

Във връзка с контролните правомощия на КЗП е извършена проверка на интернет страниците на кредитни институции, в това число и на интернет страницата <https://www.smilecredit.bg/>, използвана от „Ай Ти Еф Груп” АД за предоставяне на небанкови финансови услуги от разстояние. За резултатите от проверката е съставен констативен протокол № 0001458/21.02.2023 г. В хода на проверката е установено, че дружеството предоставя потребителски кредити от разстояние на физически лица. Установено е също, че на проверявания сайт е наличен следният текст: „Финансов пример – Кандидатствате за кредит на стойност 600 лева със срок на договора 3 месеца. Лихвата и таксата за посочения период са в размер на 41,01 лева. Общата сума за връщане е 641,01 лева, а годишният процент на разходите (ГПР) за финансовия пример – 49,00%. Минимален срок на погасяване 90 дни. Максимален срок на погасяване 360 дни.” В констативния протокол е записано, че в цитирания „финансов пример” липсва информация, че при непредоставяне на обезпечение потребителят дължи неустойка, която значително повишава размера на сумата, подлежаща на връщане. Предвид обстоятелството, че обезпечение се изисквало за всеки договор, било задължително потребителите да бъдат информирани за това обстоятелство, както и за начисляването на неустойка при непредоставянето.

Въз основа на констатациите в протокола и на взетите на заседание на КЗП решения (по т.27), обективирани в протокол № 8 от 23.02.2023 г. е издадена и обжалваната заповед № 350 от 28.03.2023 г. на председателя на КЗП, с която на „Ай Ти Еф Груп” АД е забранено да използва заблуждаваща нелоялна търговска практика по смисъла на чл.68д, ал.1, предл.1 от ЗЗПотр. (когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща) по отношение на твърденията в „Представителен пример за кредит на шест равни месечни вноски” на интернет страницата <https://www.smilecredit.bg/>.

Заповедта е издадена на основание чл.68л, ал.1 във вр. с чл.68в във вр. с чл.68г, ал.4 и чл.68д, ал.1, предл.1 от ЗЗП. С нея е прието, че липсата на информация, че при непредоставяне на обезпечение потребителят дължи неустойка, която значително повишава размера на сумата, подлежаща на връщане, е заблуждаваща търговска практика, тъй като не показва точната сума, която следва да се върне или дори и не е указано, че има оскъпяване на кредита извън посочените стойности. Според органа, обезпечението се изисквало за всеки договор, предвид което било задължително да има отбелязване, показващо изискването за предоставяне на обезпечение и начисляването на неустойка при непредоставянето му. Твърденията за липса на скрити условия, допълнителни такси или оскъпяване на финансовия продукт били в състояние да въведат в заблуждение средния потребител и да доведат до вземането на търговско решение, което средният потребител не би взел без използването на тази търговска практика.

При тези данни и след като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 от АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 от АПК, съдът приема от правна страна следното:

Процесната заповед е издадена от компетентен административен орган в съответствие

с предоставените му правомощия по чл.68д, ал.1 от ЗЗПотр., както и в предписаната от закона форма. Видно от нейното съдържание изчерпателно са посочени както правните, така и фактическите основания за издаването ѝ в съответствие с изискването на чл.59, ал.2, т.4 от АПК, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигуряване възможност на жалбоподателя да организира адекватно защита си.

При постановяване на административния акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са от естество да обосноват неговата отмяна. В процесния случай, от приетите по делото писмени доказателства, безспорно се установява, че административното производство е образувано в съответствие с чл.68д, ал.4, предл. първо от ЗЗПотр. – служебно, като за изясняване на фактите длъжностни лица на Комисията са извършили проверка и са съставили за резултатите от нея констативен протокол. Резултатите от проверката са обсъдени от КЗП, която с решение по т.27 от протокол № 8 от 23.02.2023 г. е решила, че „Ай Ти Еф Груп” АД като е публикувало на интернет страницата си <https://www.smilecredit.bg> „Представителен пример за кредит на шест равни месечни вноски” е използвало заблуждаваща нелоялна търговска практика по смисъла на чл.68д, ал.1, предл.1 от ЗЗПотр. (когато съдържа невярна информация, която следователно е подвеждаща). Въз основа на това решение е издадена и оспорената заповед, с която на „Ай Ти Еф Груп” АД е наложена забрана да използва заблуждаваща нелоялна търговска практика по смисъла на чл.68д, ал.1, предл.1 от ЗЗПотр. по отношение на твърденията в „Представителен пример за кредит на шест равни месечни вноски” на интернет страницата <https://www.smilecredit.bg/>. Заповедта е връчена на представител на жалбоподателя на 06.04.2023 г. Жалбата срещу нея е подадена на 10.04.2023 г.

Административният орган правилно е приложил и материалния закон – чл.68в и чл.68г, ал.4 във връзка с чл.68д, ал.1, предл.1 от ЗЗПотр. С императивната норма на чл.68в от ЗЗПотр. е въведена изрична забрана за осъществяване на нелоялни търговски практики, като в ал.4 на чл.68г от ЗЗПотр. е установено, че нелоялна е и заблуждаващата и агресивна търговска практика по чл.68д – чл.68к.

Съгласно приложимата норма на чл.68д, ал.1 от ЗЗПотр., търговската практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща или когато по някакъв начин, включително чрез цялостното и представяне, заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител, дори и ако представената информация е фактически точна относно някое от обстоятелствата, посочени в ал. 2, и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което той не би взел без използването на търговската практика. За да бъде изпълнена хипотезата на предл. първо от цитираната правна норма, следва да са налице в условията на кумулативност следните предпоставки: 1. осъществяването на търговска практика, свързана с предлагането на стоки и услуги; 2. тази търговска практика да съдържа невярна информация, която да е в състояние да подведе средния потребител; 3. да е възможно вземането на търговско решение от страна на средния потребител, което същият не би взел, ако не беше тази търговска практика.

В случая безспорно е налице първият елемент от фактическия състав на търговската практика по смисъла на чл.68д, ал.1, предл.1 от ЗЗПотр. В §13, т.23 от ДР на ЗЗПотр. е дадена легалната дефиниция на понятието „търговска практика”, съгласно която търговска дейност е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец

към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите. В случая при проверката на интернет страницата <https://www.smilecredit.bg/>, използвана от оспорващото дружество за предоставяне на потребителски кредити от разстояние на физически лица, е установено отправено предложение до неопределен кръг потребители за сключване на договор за потребителски кредит чрез рекламно съобщение, съдържащо спорния пример.

По отношение на втория елемент от фактическия състав на чл.68д, ал.1, предл.1 от ЗЗПотр. съдът констатира следното:

На интернет страницата <https://www.smilecredit.bg/> на жалбоподателя са публикувани „Общи условия на „Ай Ти Еф Груп“ АД – [населено място], приложими към договори за потребителски кредит”. Според т.9.4 от Раздел IV „Права и задължения на страните” от тях, Кредитополучателят е длъжен да снабди Кредитодателя с обезпеченията, за които Кредитополучателят се е съгласил и които са конкретно уговорени от страните в Договора за кредит или в анексите или приложенията към него, както и да поддържа същите налични и валидни за целия срок на договора. Съгласно т.10.1. от чл.10 от Общите условия, озаглавен „Обезпечения”, с цел гарантиране и обезпечаване погасяването на всички дължими и изискуеми вземания на Кредитодателя към Кредитополучателя на основание Договора за кредит и настоящите Общи условия, включително главница, лихви, такси, неустойки, глоби и други разноси, до окончателното им събиране в пълен размер, в срок до края на следващия ден, считано от деня на предоставяне на сумата по кредита (денят, на който Кредитодателят е превел кредита по уговорения между страните начин), Кредитополучателят е длъжен да учреди обезпечение. Обезпеченията се определят в Договора за потребителски кредит и приложенията към него. Според т.10.2. обезпеченията по настоящата т.10 гарантират плащането на всички вземания на Кредитодателя до пълното издължаване от Кредитополучателя на сумите по Договора за кредит и настоящите Общи условия. Според т.13.4. от чл.13 „Отговорност на кредитополучателя” от Раздел V „Неизпълнение и последици”, в случай че Кредитополучателят не осигури и не представи в срок надлежно обезпечение по реда и при условията на настоящите Общи условия и договора за кредит или действието на обезпечението бъде по някаква причина прекратено, Кредитополучателят дължи на Кредитодателя неустойка в размер, посочен в Договора за потребителски кредит и приложението към него.

При тези данни законосъобразно с оспорената заповед е определен като заблуждаваща нелоялна търговска практика посочения на сайта пример със следното съдържание: „Финансов пример – Кандидатствата за кредит на стойност 600 лева със срок на договора 3 месеца. Лихвата и таксата за посочения период са в размер на 41,01 лева. Общата сума за връщане е 641,01 лева, а годишният процент на разходите (ГПР) за финансовия пример – 49,00%. Минимален срок на погасяване 90 дни. Максимален срок на погасяване 360 дни.” Правилно е прието, че след като в цитирания „финансов пример” липсва информация, че при непредоставяне на обезпечение потребителят дължи неустойка, която значително повишава размера на сумата, подлежаща на връщане, е налице заблуждаваща нелоялна търговска практика по смисъла на чл.68д, ал.1, предл.1 от ЗЗПотр.

При така установеното може да се направи обоснован извод, че потребителите биха могли да бъдат мотивирани към икономическо поведение, което не биха имали при

други обстоятелства. Законът не изисква да е налице резултат от нарушението, което да уврежда права на потребител, достатъчно е да е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което средният потребител не би взел без използването на търговската практика. Представената информация е невярна и съответно е в състояние да заблуди потребителите, когато съпоставят различните пазарни предложения да предпочетат именно процесното въз основа на тази подвеждаща информация.

Настоящият съдебен състав приема, че оспорената заповед е съответна и на целта на закона, формулирана от чл.68б от ЗЗПотр., а именно осигуряване на защита на потребителите срещу нелоялни търговски практики преди, по време на и след отправяне на предложение от търговец до потребител и/или сключване на договор за продажба на стоки или предоставяне на услуги. С наложената мярка се постига заложената цел да бъде прекратена констатираната нелоялна търговска практика, както и да бъде осуетено бъдещото ѝ ползване.

По изложените съображения оспорената заповед се явява правилен и законосъобразен административен акт, а подадената срещу него жалба като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 от АПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв., определено съгласно чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Ай Ти Еф Груп” АД с ЕИК[ЕИК] срещу заповед № 350 от 28.03.2023 г. на председателя на Комисията за защита на потребителите.

ОСЪЖДА „Ай Ти Еф Груп” АД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисията за защита на потребителите юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

Съдия: